

fatte af andre Medlemmer for Forslaget, og som jeg i alt Væsentligt kan henholde mig til, er der for Udvalget i Almindelighed den Betragtning, at det er meget dyrt at have ulønnede Embedsmænd, og vist allerdyrest at have ulønnede Ministre. Ulønnede Ministre kunne meget let faae den Forestilling, at de gjøre Staten en særlig Tjeneste med at forblive i den ikke lønede Stilling, som de indtage, og denne Forestilling kunde bidrage til, at de maasse søgte at blive der noget længere, end Forholdene tilraadede, og i den Henseende kunde Stillingen være en saadan, at det var en meget dyr Tjeneste at gjøre Staten. Og som det kan gaa Ministre, kan det gaa andre Embedsmænd og Andre, som man betror offentlige Hverv. Jeg turde paatage mig fra vort offentlige Liv at paapege flere Tilfælde af denne Art. Naar man har sagt, at Denne og Sin har gjort Opoffrelser, fordi han har paataget sig det Hverv gratis, vil man faae at se, at skjøndt den vedkommende Mand har bragt visse Offre, har han alligevel søgt at naae paa anden Maade en Løn derved, som Staten kom til at bære, idet en saadan Mand — jeg gaar nu ganske bort fra Minister-spørgsmaalet — har sagt: Naar jeg offerer min Tid uden Løn, vil jeg ogsaa have det Gode, at jeg faar opfyldt mine private Ønsker med Hensyn til dette Hvervs Udførelse, som jeg paatager mig at udføre ene og alene i den Hensigt, at jeg kan have Glæde og Ære deraf og tjene Andre, som skulle have Nytte af dette Hverv, og gennem denne Betragtning kommer han ved sin friere Stilling som ulønnet til at stille saadanne Fordringer til dette Hvervs Udførelse, at det Hele bliver langt dyrere for Staten, end naar man havde sat en Mand med Ansvar og Løn til dets Udførelse. Betragtninger af denne Natur kunne ogsaa overføres paa Regeringens Medlemmer. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være fuldstændig tilfredsstillet med den Forvisning, at der er intet Medlem af den nuværende Regering, der vil betragte Bedtagelsen af dette Forslag som et Lidsdødvotum. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem — og i den Henseende deler jeg ganske hans Betragtning — vil forvare sig imod, at en saadan Misforstaaelse skulle fremkomme. Naar der har været talt om dette Spørgsmaals Forbindelse med Spørgsmaalet om en eller to Forsvarsministre, skal jeg bemærke, at der Intet foreligger, der taler imod, at Thinget fremdeles har den Anskuelse, det i sin Tid gav tilkjende i en Adresse til Kongen, at man fandt det hensigtsmæssigt, at Forsvarsministerne levedes af een Minister. Jeg skal ikke paatage mig at udtale nogen Mening om, hvorvidt man overhovedet vil stille sig til dette Spørgsmaal ganske paa samme Maade, som det forelaa til Forhandling dengang, men deri, at et eller andet Medlem, som maasse dengang var imod det, endnu taler imod det, ligger intet Bidnesbyrd om, at Thinget i den Henseende har forandret Anskuelse, og jeg maa

hævde, at Thinget har ikke givet tilkjende, at det har forandret sin Anskuelse, men paa den anden Side har Thinget hverken i Adressen eller paa anden Maade fremfat denne Anskuelse faaledes, at man har villet søge at fremtvinge dem ved nogen Foranstaltning og navnlig ikke ved en Foranstaltning af den Natur, der gik ud paa at indskrænke Antallet af lønede Ministerposter, og derfor kan det ikke sættes i Forbindelse med det Spørgsmaal, her er omtalt. Naar iøvrigt det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Ansjær) omtalte, at det med Hensyn til mulige ny Ministerkombinationer kunde have sin Betydning, at der er en eller flere lønede Poster til Raadighed, skal jeg udtale, at jeg tror ikke, at det har den Betydning, som det ærede Medlem vil tillægge det. Thi det antager jeg for givet, at hvis der skulde blive Spørgsmaal om en Ministerdannelse, ved hvilken Repræsentationen kunde komme til at staa i et andet Forhold til Regeringen end nu, vil da Repræsentationen naturligvis ikke tage i Betænkning at yde de Lønningsforhøielse, som for et saadant Formaaals Opnaaelse være nødvendige. Derfor tror jeg ikke, at vi behøve at bevilge nogen Ministerlønning nu, men for saa vidt kunde vi godt have sagt, at det Spørgsmaal kunde ligge, indtil Regeringen selv forlangte Bevillingen, naar det ikke overhovedet var upassende at lade Forholdet bestaa, efterat vi vare komne til Kundskab om, at det bestod. Med Hensyn til de fra det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgfreds (Sørgensen) fremkomne Ytringer skal jeg udtale min Glæde over, at jeg har hørt det ærede Medlem. Det var en Illustration, som var det Bedste, der er fremkommet til at belyse, hvilken moderat Stilling Flertallet i Udvalget i det Hele indtager under denne Finantslovs Behandling, under den Vaabentilstand, som fortiden finder Sted, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem og flere, der tale i lignende Toner som han, i, at der kan være Et og Andet at udsætte paa den Stilling, Flertallet saaledes indtager, navnlig naar den politiske Situation haves for Die. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at han kan have Grund til at brede os vor Moderation paa enkelte forskellige Punkter, og at det maasse havde været nok saa svarende til Forholdene, strengt rigtigt set, om man var gaaet mere rigorøst frem, end vi have troet at burde gjøre. I denne Henseende er jeg altsaa meget tilfredsstillet med det ærede Medlems Udtalelse. Paa den anden Side kan jeg ikke negte, at det vilde have glædet mig, hvis hans skarpe Blik og Interesse for de Spørgsmaal, der ligge for, havde ledet ham til en rigtigere Opfattelse af Forholdet mellem disse Spørgsmaal, som de nu foreligger, og de Spørgsmaal, der forelaa ved 2den Behandling. Det ærede Medlem vil jo ganske vist ikke kunne fremvise et eneste Spørgsmaal, — ikke engang Forslaget under Nr. 19, — der ligger for